

og vel også demonstreret ret grundigt, at vi er nødt til at sikre et øget udbud af arbejdskraft.

Den reserve, vi har blandt de etniske minoriteter, skal vi gøre brug af, det vil sige, at vi skal satse på mere uddannelse, vi skal satse på mere social integration, for det er den måde, vi får flere ud på arbejdsmarkedet på. Det kræver nogle investeringer, og det er bare det, vi anbefaler, men det er om det, at det nuværende flertal har sagt: Det vil vi ikke. Og derfor går det galt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja tak. Jeg ser ikke flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren og giver ordet til den næste ordfører, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Drop tudefæset, vi har råd. Det er overskriften på Enhedslistens finanslovudspil, som vi fremlagde 3 dage før regeringen fremlagde sit finanslovsforslag. Vi satte en tyk streg under, at vi har råd til mere velfærd, hvis vi vil. Det var der måske nogle der blev overraskede over, fordi det var blevet sagt, at nu kom ældrebyrden og globaliseringen snart og tog os, så nu var vi nødt til at hæve pensionsalderen, lægge loft over kontanthjælpen osv., osv. og andre slemme ting. Og man kan ikke fortænke nogen i at have fået det indtryk, når de har fulgt debatten.

Denne regering har konstant forsøgt at fremstille det som en naturvidenskabelig kendsgerning, at så meget velfærd er der næsten ikke råd til i dag og da slet ikke om 30 år. Men det passer bare ikke, for vores samfund er rigere end nogen sinde, og der er råd til mere velfærd, meget mere velfærd. Det var linjen i vores finanslovsforslag.

Vi viste i vores forslag, at vi kan gennemføre store velfærdsforbedringer til glæde for os alle og især for dem, der har mindst, og det kan vi oven i købet gøre helt uden at hæve indkomstskatten med så meget som en krone. Det er og bliver et politisk valg, hvordan fremtidens velfærdssamfund skal se ud, og vi viser med vores forslag, at velfærdsreformer ikke nødvendigvis betyder nedskæringer og spark til de fattigste, men at vi med politisk vilje har råd til, at ingen behøver at gå tiggergang for at klare sig, sådan som de alarmerende meldinger i disse dage lyder fra de organisationer, der forsøger at hjælpe landets absolut fattigste.

Vi har foreslået, at vi skal bruge dagpengene aktivt, for vi synes, det er bedre at betale folk for at lave noget end for ikke at lave noget. Vi har

muligheden for at sikre folk et normalt og godt arbejde på normale løn- og arbejdsvilkår, og så slipper vi for aktivering, som er straf snarere end seriøst arbejde. Og vi har brug for flere hænder og flere hoveder.

Vi skal forbedre omsorgen for de ældre, vi skal have voksne nok til at lege og læse højt for vores børn i børnehaverne. Vi kan få forbedringer på uddannelserne og på en lang række velfærdsområder for ganske få penge, hvis vi bare giver kommunerne lov til at få udbetalt de sparede dagpenge af statskassen, hver gang kommunerne ansætter de tiltrængte hænder inden for velfærden. Det ville være næsten gratis for staten, det ville være godt for kommunerne, godt for velfærden. Selvfølgelig koster det noget at uddanne dem, der skal ansættes, men til gengæld sparer vi på sygdom og nedslidning. Og vi ønsker at standse nedslidningen i samfundet.

I stedet for at folk i dag er slidt ned, når de er 50 eller som nogle endda 40 år gamle, så ville det være en rigtig god investering at ansætte nogle flere inden for de nedslidende job. Når vi f.eks. taler om rengøring, så er der ikke nogen anden vej, hvis vi vil sikre folk et langt arbejdsliv, der samtidig tillader dem at kunne løfte deres børnebørn, når de går på pension. Vi skal simpelt hen have ansat nogle flere.

Det eneste, der står i vejen for udvidelse af velfærden og for et godt og langt arbejdsliv, er finansministeren, og det på trods af at det ville være en god samfundsøkonomisk investering, for finansministeren har nemlig en næsten militant holdning om, at den offentlige sektor skal skrumpe, i stedet for at velfærden skal udvides.

Kl. 15.15

Vi har stillet forslag om mere økologi, om at få taget fat på de store og vigtige investeringer i alternativ energi, der har vist sig at være de rigtige veje på alle områder. Vi har fulgt de pæne ord om vigtigheden af uddannelse i fremtidens samfund med konkrete forslag til store investeringer. Desværre sjofler regeringen igen uddannelserne i denne finanslov, stik imod hvad selv dens egne støtter i Dansk Industri anbefaler.

Vi har givet statsministeren en chance for at leve op til sine pæne ord om, at han skam er imod, at uligheden vokser. Vi har peget på en af samfundets største ulighedsmaskiner, nemlig de 47 mia. kr., som staten hvert eneste år via staten giver til private pensionsopsparinger. 47 mia. kr. Hvor de fattigste i dag må nøjes med i gennemsnit 400 kr. årligt i tilskud, så får de rigeste nem-